

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5372

гр. София, 28.11.2012 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в закрито заседание на 28.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Владова

като разгледа дело номер **6934** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 АПК във връзка с чл. 215 от ЗУТ.

Съдия – докладчикът, след като се запозна с материалите по делото, установи, че нередовностите в жалбата са отстранени и последната отговаря на изискванията на чл.150, чл.151 и чл.152 от АПК.

Производството е образувано по жалба на И. Й. Т. от [населено място] срещу Констативен акт за установяване на годността за приемане на строежа от 18.10.2004г. (Акт обр. 15) и Удостоверение за въвеждане в експлоатация на строеж № 250 от 28.04.2005г. на Главния архитект на СО – район „В.“, с което е въведен в експлоатация строеж – „жилищна сграда с магазини“ (М + 4) и ателиета и подземни гаражи, находящ се в [населено място], УПИ XXVII – 490, кв. 265 по плана на [населено място] ж.к. П. – Б. и с административен адрес: [населено място], [улица] с възложители [фирма], Е. Г., Л. Г., И. Т., И. Т., З. З., И. М., В. Л., С. К., Д. Б..

В жалбата си жалбоподателят твърди, че оспореното удостоверение за въвеждане в експлоатация на строеж е нищожно, тъй като нито той, нито най – вероятно някои от другите възложители на строежа не са подписвали декларации относно това, че няма отменени строителни книжа и документи за строежа и че няма неприключили преписки за незаконно строителство. Твърди и че никой от тях не е подписва Акт образец № 15 за сградата, поради и което и този акт се явява незаконосъобразен.

Ответникът по жалбата Главният архитект на СО – район „В.“ с придружително писмо изпраща административната преписка, но не изразява становище по жалбата.

Доколкото с жалбата се иска прогласяване на нищожността на два акта, а по отношение на исканията за това срок няма, то съдът намира, че жалбата е подадена в срок, от страна, адресат на акта (в качеството му на възложител на строежа), срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, но при липса на една от предпоставките за

допустимост, а именно при липса на правен интерес. Във връзка с изложеното съдът счита, че жалбата е процесуално недопустима, по съображенията изложени по – долу. Удостоверението за въвеждане в експлоатация по чл. 177 ал. 3 от ЗУТ е краен акт, който установява годността за ползване на строежа и се издава по искане на възложителите, при наличието на завършен строеж, съответстващ на издадените строителни книжа и документи, респ. на ексекутивната документация, ако има такава при несъществени отклонения от одобрените проекти. При наличие на такова съответствие удостоверението е позитивен за възложителите акт и за тях липсва правен интерес от оспорването му. Когато обаче завършения строеж не съответства на издадените строителни книжа и въпреки това е издадено удостоверение по чл. 177 ал. 3 от ЗУТ, за възложителите, съществува правен интерес от оспорване на акта, с оглед незаконосъобразността му, която ги засяга. В конкретния случай за процесното удостоверение № 250 от 28.04.2005г. нито се твърди, нито пък са представени доказателства за това, че е издадено в несъответствие с издадените строителни книжа. Съгласно изричната разпоредба на чл. 147, ал. 1 АПК право да оспорват административния акт имат гражданите и организациите, чиито права, свободи или законни интереси са нарушени или застрашени от него или за които той поражда задължения. В процесния случай издаденото Удостоверение за въвеждане на строежа в експлоатация не нарушава, нито застрашава права, свободи и/или законни интереси на жалбоподателя, които са посочени в него като възложители, както и не поражда за тях задължения. По отношение на възложителя/ите на строежа издаденото Удостоверение за въвеждане в експлоатация е благоприятстващ административен акт и като такъв не подлежи на оспорване, съгласно изричната норма на чл. 147, ал. 1 АПК. Правен интерес от оспорване би имал възложителя на когото е постановен ОТКАЗ за издаване на акт за въвеждане на строежа в експлоатация или когато е налице позитивен акт – Удостоверение за въвеждане в експлоатация, но се твърди, че същото е издадено за строеж несъответен на издадените строителни книжа. Въз основа на орното настоящият състав намира, че жалбата срещу Удостоверение № 250 от 28.04.2005г. за въвеждане на строеж в експлоатация е недопустима, като подадена от лице, за което липсва правен интерес от оспорването му, тъй като по отношение на него акта е позитивен.

На следващо място недопустима е и жалбата по отношение на Констативния акт за установяване на годността за приемане на строежа от 18.10.2004г. (акт обр. 15). Това е така, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 21 ал. 5 от АПК на оспорване подлежи само крайния акт, но не и актовете и действията на администрацията по издаването на този краен акт. В конкретния случай крайният акт е удостоверението за въвеждане на строежа в експлоатация, а Констативния акт от 18.10.2004г. е само част от производството по издаването на крайния акт – удостоверението за въвеждане в експлоатация. По силата на изричната разпоредба на чл. 21 ал. 5 от АПК констативния акт като част от производството по издаването на крайния такъв също не подлежи на самостоятелно оспорване.

На базата на всичко изложено съдът счита, че за жалбата е недопустима и като такава следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото – прекратено.

Воден от горното и на основание чл. 159 ал. 1 т. 1 и т. 4 от АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на И. Й. Т. от [населено място] срещу Констативен акт за установяване на годността за приемане на строежа от 18.10.2004г. (Акт обр. 15) и Удостоверение за въвеждане в експлоатация на строеж № 250 от 28.04.2005г. на Главния архитект на СО – район „В.”, с което е въведен в експлоатация строеж – „жилищна сграда с магазини” (М + 4) и ателиета и подземни гаражи, находящ се в [населено място], УПИ ХХVII – 490, кв. 265 по плана на [населено място] ж.к. П. – Б. и с административен адрес: [населено място], [улица] с възложители [фирма], Е. Г., Л. Г., И. Т., И. Т., З. З., И. М., В. Л., С. К., Д. Б..

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 6934/2012г. по описа на Административен съд – София – град по жалбата на И. Й. Т. от [населено място].

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в 7 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд.

Препис от определението на основание чл. 138 от АПК да се изпрати на страните.

СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИК: